

Vi jägare ska stå upp för att vi finner ett nöje i att jaga, skriver debattören. Foto: Kjell-Erik Moseid

Debatt: "Jägare är inga viltherdar"

Jakten i Sverige angrips emellanåt som varande nöjesjakt. Detta är underförstått något dåligt som inte vi ska hålla på med i ett modernt samhälle. Responsen från jägarkretsar blir ofta att jakt motiveras av den populationsreglerande funktionen. Något som riskerar att bli kontraproduktivt.

Du läser nu en öppen artikel på [Svenskjakt.se](https://svenskjakt.se)

Riktig jaktjournalistik gör skillnad

Jakt motiveras ofta som en populationsreglerande funktion som är nödvändig att bedriva. Det riskerar att bli en logisk återvändsgränd som i förlängningen kan leda till att jaktens berättigande undermineras.

Intressant nog förs ofta ett liknande resonemang av de som exempelvis motsätter sig jakt på stora rovdjur.

För att travestera Linné: Gud skapar, Jägareförbundet och Naturskyddsföreningen reglerar.

Kött och skinn

Det finns i min mening tre bärande motiv till att jaga i ett modernt samhälle. Först och främst är det ett nyttjande av en självföryngrande resurs i form av kött och skinn, givet ett hållbart uttag.

I andra hand kan det vara fråga om en reglering av konkurrenter, exempelvis jakt på rovdjur.

I tredje hand kan det motiveras för att skydda de tamdjur vi har i vår vård.

Jakt behövs inte

Inget av detta är något vi måste göra. Vi kan överlåta såväl resurs som reglerande till de vilda djuren själva, som skulle klara detta alldeles utmärkt på egen hand.

Vi skulle kunna skydda våra tamdjur med bättre stängsel och ökad tillsyn.

Kort sagt, jakt behövs absolut inte i ett modernt samhälle.

Jakt en god idé

Att jaga är dock en mycket god idé. Primärt av de två förstnämnda skälen ovan. Plus att det, faktiskt, är ett sant nöje för de som jagar.

Varför skulle annars flera hundra tusen medborgare betala flera miljoner kronor årligen för att få jaga?

Jag jagar själv, och gör det bland annat för att det är ett nöje. Det fyller många sociala funktioner, och levererar bra mat, kanske de bästa animaliska proteiner vi kan uppbringa. Mat som jag dessutom har kontroll över från skottet i skogen till inmundigandet vid bordet.

Euforisk känsla

Betydelsen av den adrenalinskjuts jag får av det fällande skottet, och den euforiska känslan som ligger kvar en tid efter att bytet är fällt, ska inte underskattas. Det är för mig ett sant och väldigt ursprungligt nöje.

Förmodligen är det även viktigt för att jaktmomentet ska lyckas, och det avsedda djuret dödas på ett effektivt sätt som minskar lidandet.

Troligen känner alla jagande djur samma upphetsning. Det märks tydligt på de rovdjur – hundar och katter – som vi har i vår vård.

Våra vänner

Så, hur ska vi tänka? Enligt min mening bör resursnyttjande vara huvudargumentet

för all form av jakt.

Skyddsjakt upplevs ibland som nödvändig, men i praktiken leder den till en problemorientering av vilda djur.

De vilda djuren är, naivt uttryckt, våra vänner i flera bemärkelser. De ger mat som majoriteten av befolkningen tar del av årligen. De ger upplevelser för alla som ger sig ut i markerna för att skåda dem.

De vilda djuren skapar förutsättningar för regional utveckling, entreprenörskap och ekoturism på landsbygden.

Och, viktigast på min skala, de är ekosystemingenjörer som skapar långsiktiga förutsättningar för biologisk mångfald och rika levande landskap.

En ynnest

Jägare är alltså inga viltherdar som behövs för att reglera viltet.

Vi som jagar har, precis som alla i Sverige, möjligheten och ynnesten att kunna ta del av en naturresurs på ett vis som vi gjort så länge vi varit människor.

Den ynnesten ska vi i all ödmjukhet stå upp för, och att vi faktiskt finner ett nöje i att jaga.

Carl-Gustaf Thulin
Viltforskare, SLU

Carl-Gustaf Thulin.

Debatt:

Detta är ett debattinlägg. Det betyder att innehållet är skribentens egna uppfattning.

--	--	--	--

Delta i debatten

Skriv en insändare – högst 3 000 tecken inklusive mellanslag – och mejla den till debatt@svenskjakt.se